

Från ungdomen till ålderdomen *minn sukk-tenum*

Det var en gång – så börjar alla sagor och denna långa sannsaga började för väldigt länge sedan, närmare bestämt en februaridag 1948. Av en slump råkade då tre av oss samtidigt besöka Milå Märta. Två hade i sina väskor det som sägs lossa tungans band – alltså stickningen – och samvaron blev därför så gemytlig att vi enades om att den måste upprepas. Vi beslöt att till hösten skulle vi börja träffas varje vecka för att ”djära sukkor” som man sade på den tiden och det var inte alls svårt att utöka gänget med släkt och vänner.

Naturligtvis hinner det hända saker under så många år, bl.a. sjukdomar som leder till frånvaro men det är ju bara att kliva in i gänget igen så snart det ordnat upp sig. En umgängesform som förenar nytta med nöje, den vill vi fortsätta med, även om den numera fått den spanska benämningen ”junta”. Här ska nu berättas gemensamma minnen.

Vi gratulerar Ingegerd. Rull Elsa Olofsson, Elsa Nordahl, Lisa Svensson, Lisbeth Häll, Märta Eriksson, Anna-Britta Svensson, Anna Erkers och Kerstin Bäcke

En junta åstadkommer ju en massa handarbeten, strumpor, vantar, grytlappar och dukar. Här kan listan göras hur lång som helst. En strumpa med alla färger till en födelsedag, halsduk som är 3 meter, vem använder den? Rutor till filter som går till Afghanistan och Pakistan. Dräktdelar där man använder förstoringsglas för att se grannlåten som skall sys. Men visst är det maten som är det viktigaste? Vi började med te och smörgås och en god kaka. Sedan blev det gröt. Risgryn, mannagryn, rågmjöl, kornmjöl, sagogryn, äppelris, klappgröt och även välling. Det gick över till sallad och paj. Kaffetåren är alltid med. Glödstekt sill och även surströmming. Nu är det tre rätter som gäller. Nu hinner vi prata och lösa världsproblemen.

Året var 1950. Det skulle bli maskeradbal på föreningslokalen. Vi bestämde oss för att i all hemlighet vara med. Vi visste snart vad vi skulle klä ut oss till. Troll, spöken, brudpar och oljeshejker. Många kvällar med förberedelser upptog vår tid. Snart var kvällen inne och Gösta Matz skulle hämta oss med sin droska. Fullt med publik som vanligt. Nu fick vi inte avslöja oss. Vi skulle åka hem före demaskeringen. Klockan blev tolv och vi försvann fort ur lokalen. När Sturull Gunnar som spelade i Solle Röjokarna kom hem på natten frågade Elsa vem som hade vunnit. Gissa vem som gick miste om första pris?

Vi tyckte snart vi skulle vila oss från virknålen och stickorna. Pengar fanns efter flitigt sparande på nyöppnad bankbok. Året var 1974 och resmålet blev Finland med bl.a. Tammerfors. Den finska marken satte sprätt på vår kassa. Frottéhandukar, gardiner och vackra blusar. Vid Ittaala glasbruk inköptes vackra glas i olika former så även ljusstakar och skålar. Saker som än idag pryder våra hem. Kulturella saker hade ännu inte väckt våra sinnen.

Andra resan tog oss till Holland. Det var våren 1979 och Amsterdam stod i full blom. Bland tulpaner, kanaler och väderkvarnar spenderade vi en vecka och upplevde sevärdheter som lilleputtlandet Madurodam och Riksmuséet med många vackra tavlor.

En kväll när vi hade junta blev Lisa svårt sjuk och innan natten var till ända hade hon lämnat oss för alltid. Det var en svår chock för oss alla. Vi skulle ju åka till Italien om några månader. Det blev så många obesvarade frågor. Men livet måste ju gå vidare. I april 1983 åkte vi så till Italien. Vi besökte Rom med sina sevärdheter. Gick i spanska trappan, kastade pengar i Fontana di Trevi och trodde att turen var på vår sida. Besökte Capri med båt i lugnt vatten och drack äkta cappuccino. Spenderade en dag i den antika staden Pompeji, som begravdes i ett vulkanutbrott år 79 men som senare grävdes ut. Den sista dagen plockade vi

På Spanska trappan. Rad 1: Märta Eriksson, Ann-Britta Svensson, Elsa Olofsson. Rad 2: Elsa Nordahl, Birgith Svensson, Kerstin Bäcke. Rad 3: Anna Erkers, Lisbeth Håll och Ingegerd Andersson.

blommor för att ta hem till Lisas grav. Linnea Larsson som var kyrkvaktmästare då hade aldrig sett så många olika insekter på en bukett så tidigt på året.

1987 skulle vi iväg och bada. Destinationen var Kreta men tyvärr hade vi otur med vädret. Regn och kallt, till och med på det nybyggda hotellet där det regnade in. En dag, som faktiskt bjöd på fint väder, var vi ute och gick i Samaria-ravinen. Vi hade en busschaufför som vid varje stopp tog sig ett glas, men som tur var tog vi oss hem helskinnade.

En paus i Samaria-ravinen.

Med Gösta Schmidt som ledare åkte vi till Passionsspelen i Oberammergau 1990. Orten ligger i södra Bayern och dess invånare har vart 10:e år sedan 1664 uppfört sitt berömda Passionsspel, efter ett löfte avgivet av befolkningen under en pestepidemi. Några sammankomster i Mora gjorde att vi fick mera kännedom om vad vi skulle få se.

Juntan reste i Sverige också. Vi åkte buss till Göteborg där vi besökte det nya operahuset. Vi skulle se Kristina från Duvemåla. Innan föreställningen började blev vi guidade i den fina byggnaden. När vi lämnade operan kände vi oss tagna av det vi hade fått se och höra.

Med Inlandsbanan åkte vi mot Östersund där vi gjorde första uppehållet. Resan fortsatte till Dorotea. Bodde på ett hotell som kocken ”Hubbe” från Café Umeå i TV ägde tillsammans med sin fru. Viltgryta (älg, ren och hare), pressad potatis serverat i stekpanna, hjortron till dessert smakade ypperligt. En dagsresa till Vilhelmina och snart tillbaka till Östersund efter alla utflykter. Eftersom det var söndag tänkte vi gå på gudstjänst i kyrkan, men den var stängd. Vi hamnade istället på ett frireligiöst möte där vi inte riktigt passade in. En fin resa till Norrland var tillända.

I våra många anteckningsböcker som vi skrivit i under alla dessa år finns många olika händelser. Födelsedagar med sång och musik. Vädrets skiftningar, händelser på Sollerön, i Sverige och i stora världen. Livets olika skeende där vi har försökt att stå upp för varandra. Vi har vandrat i Grövelsjön, varit i fäbodrar och roat oss med revyer och biobesök. Modets växlingar har vi naturligtvis följt.

Trevliga minnen att tänka tillbaka på är av stort värde på äldre dagar. 2008 gjorde Mora tidning ett reportage om vår junta, den i särklass äldsta på Sollerön. Över 1700 juntor har det blivit, sedan den där februaridagen 1948. Vi som fortfarande träffas och uppskattar och värdesätter det:

Elsa Olofson
Birgith Svensson
Anna-Britta Svensson
Ingegerd Andersson
Stina Johansson